

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Gravskrifter I. - V.

Citation: Wessel, Johan Herman: "Gravskrifter I. - V.", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 188. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid86147/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Kjære Moder huld,
Gjæc i Guld
Al jer Uld!
Thi jer Pøde, Johan Herman, mærk:
Han er ei i Pungen stærk.

GRAVSKRIFTER.

I.

Herunder hviler Krigstaad Noergaard, den Store,
Store, Store,
Kun Himlen veed, hvad godt han gjorde,
Gjorde, gjorde.
At tale om hana kjære Frøe,
Da var hun venlig som en Due;
At tale om hans tvende Sønnen,
Det ei Umagen lænner;
Men naar jeg tænker paa hans Datter,
Kan jeg ei bare mig for Latter.

II.

Jeg, salig Ove Gierlov Meyer,
Begynd Sottiser, som jeg pleier,
Men denne Gang begynd jeg temt,
Den sidste var dog værst blandt dem;
Thi gik jeg hien, skær ud min Strube,
Og sidder her i Helveds Grube,
Hvor nu den lode Satan eier
Mig, salig Ove Gierlov Meyer.

III.

Her ligger Lieufina Sabel,
O vær, heel misent i
I Veiret med sin Soabel,
Og er ei nu capabel
At bruge meer sin Sabel,
Som var ham meest airabel
Næst Brændevin og Fabel.

SMAAVERD.

189

IV.

Over Brygger Wøl,
Her ligger Walt,
Han gjorde Malt,
Og det var Alt.

V.

Under Lørdagens Portrait,
Man sukker, for han er ei meer,
Man husker hvad han var, og leer.

UNDER DIGTERENS PORTRAIT,

skrevet af ham selv.

Han synes fød til Bagateller,
Og noget stort han blev ei heller.

DIGTERENS GRAVSKRIFT OVER SIG SELV.

Han sac og drak, var ukrig glad,
Hans Stevlehaale*) græ han skieve;
Han ingen Ting bestille gad,
Til sidst han gad ei heller leve.

*) Hans Stevlehaale, sinu Stevlehaale (Norskiens).